

شناخت و آگاهی مایه اطمینان

تازه مکمم را برای کار در این اداره زده بودند در بین همکاران رفتار یک نفر بیش از همه توجه مرا به خود جلب می کرد خیلی از وقت خود را صرف صحبت با دیگران می کرد و با آب و تاب مطالبی را برای آنان می گفت متی دیده بودم در راهروها با برفی

از روسا پنهانی صحبت می کرد یا دافل سرویس در گوش همکاراش پچ پچ می کرد یک روز که سفت مشغول رسیدگی به اسناد مالی بودم کنارم نشست و گفت فلانی را می شناسی اصلا اهل کار نیست با پارتی بازی توی این اداره آمده و همین جووری کارشناس شده خیلی ها بیشتر از فلانی شایسته بوده اند. تو این اداره چیزی که اصلا معنی ندارد شایسته سالاری است. گفتم چند سال است این شغل را در اداره داری ؟ با نارمندی و افسوس جواب داد: بیشتر از ۲۰ سال است که توی این فراب شده ام، به پیشمهایش فیره شده و با مکتی گفتم مالا می فهمم چرا توی این اداره هنوز یک کارمند معمولی باقی مانده ای و هیچ رشد نکرده ای.

در اجرای این کار ظریف و هنرمندانه ، این جمله باید شعار ما باشد:

"اقدام نکردن بهتر از ناآگاهانه اقدام کردن است". چنانچه به فوب یا بد بودن کاری که همکارانمان انجام می دهد، یقین نداشته باشیم و با شک و تردید بفواهیم نسبت به عمل همکارمان ارزیابی و قضاوت کنیم شایسته آن است که از همان ابتدا موضوع را کنار گذاشته و بی جهت به آن ورود پیدا نکنیم.